

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

jeg hermed har den Ære at forelægge for det høje Ting, er vedtaget af Folketinget. Da vi stadig ikke faar tilført Landet Korn og Udsigterne for Tilførsel af Korn i den kommende Tid maa siges at være yderst ringe, har Regeringen fundet det nødvendigt atter i Aar at gennemføre en Kornordning, altsaa for det kommende Høstaar. Til Trods for de stærke Indgreb, som Kornloven gør i den enkelte Landmands frie Dispositionsret, glæder det mig at kunne sige, at Landbrugsorganisationerne alligevel har givet Tilslutning til en Forlængelse af Kornloven.

I det Forslag, hvorom jeg opnaaede Enighed med Landbrugsorganisationerne, er der i Folketinget kun sket den Ændring, eller jeg vil snarere sige den Præcisering, at kun Korn, der importeres inden 1. Marts 1947, skal anvendes til den Nedsættelse af Ligningen, der nærmere er angivet i Lovforslagets § 1, Stk. 5, medens Korn, der importeres efter den 1. Marts 1947, skal fordeles efter Aftale mellem Landbrugsministeriet og Landbrugsorganisationerne eller, hvis en saadan Aftale ikke kan opnaas, efter Rigsdagens Bestemmelse.

I øvrigt afviger Lovforslaget ikke væsentligt fra de sidste Aars Kornlove, men nogle smaa Ændringer, for hvilke der i Bemærkningerne til Lovforslaget udførligt er gjort Rede, har dog været nødvendige, dels af Hensyn til den nylig gennemførte Ejendomsskyldvurdering, dels af Hensyn til Muligheden af, at Forholdene skulde udvikle sig saa lykkeligt, at det blev muligt for Danmark at indføre Korn i Løbet af Høstaaret 1946—47. For at undgaa at komme ind paa en Regulering af de Udskrivningssatser, der har været gældende i de senere Aar, og for at undgaa al den Usikkerhed, der vilde blive en Følge af at gaa over til den nye forhøjede Grundværdi som Udskrivningsgrundlag, fastslaar Lovforslaget, at Kornudskrivningen stadig skal ske paa Basis af den gamle Grundværdi. For det Tilfælde, at der mod Forventning skulde blive importeret større Kvanta Korn udefra, saa at Ligningen kan nedsættes for alle Ejendomme, indeholder Forslaget Bemyndigelse til at henføre dette Korn under de afleveringspligtige Beholdninger, og Statskassen maa da i givet Fald udrede det Beløb, der maatte blive nødvendigt for, at dette Korn kan sælges til de for afleveringspligtigt Korn gældende Priser, idet det jo ikke vil være muligt at have forskellige Priser paa Korn til det samme Formaal.

Med Hensyn til de øvrige Smaaændringer af rent praktisk Karakter skal jeg hen-

vide til Lovforslagets Bemærkninger, og jeg skal herefter anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Kr. Johansen: Der er fra alle Sider Enighed om, at det ogsaa er nødvendigt at gennemføre en Kornordning for indeværende Høstaar, og det Lovforslag, der her er til Behandling, er jo i Realiteten, naar man bortser fra en enkelte Ændring, kun en Forlængelse af de senere Aars Kornlove. Jeg finder det naturligt, at det bliver de hidtil gældende Bestemmelser, der ogsaa kommer til at gælde efter dette Aars Kornlov, og derfor er der ingen Anledning til at knytte mange Bemærkninger til denne. Jeg kan anbefale, at Kornordningen paa dette Omraade gennemføres, saaledes som den her er forelagt.

Jeg finder det ogsaa rimeligt, at Kornudskrivningen foretages paa Basis af den gamle Grundværdiansættelse; det vilde jo være meget vanskeligt at komme til at foretage den paa anden Maade.

Den enkelte Ændring, jeg nævnte, er Bestemmelsen i § 1, Stk. 5, hvorefter Overskud af Korn, der kan fremkomme enten som Følge af en særlig god Høst eller navnlig vel, fordi der bliver Mulighed for at indføre Korn, i første Linie skal stilles til Raadighed til Nedskrivning af de større Landbrugs Afleveringspligt. I det andet høje Ting er der fra mine Partifællers Side stillet et Ændringsforslag hertil, som gaar ud paa, at dersom der bliver Mulighed for at indføre Korn, skal de første 50 000 t stilles til Raadighed for de mindre Landbrug. Jeg beklager meget, at der ikke var større Lydhørhed for denne Ændring, og at den ikke kunde gennemføres. De Maksimalpriser, der gælder for Korn til Aflevering, blev i sin Tid fastsat saa rundeligt og rigeligt, at man ikke kan sige, at Kornafleveringen er nær saa stor en Byrde for det større Landbrug, som Produktionsbegrænsningen er for det mindre Landbrug, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han, efter at der nu har været nogen Tid til yderligere Overvejelse af Spørgsmaalet, er blevet mere velvilligt indstillet over for et saadant Ændringsforslag, end han var i Folketinget. Dersom det skulde være Tilfældet, vil jeg, naar denne første Behandling er afsluttet, stille Forslag om en kort Udvalgsbehandling.

Bækgaard: Ogsaa for det kommende Høstaar maa vi altsaa planlægge og vedtage en Kornordning. At det er nødvendigt, saa-